A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2023. szeptember 7.*

„Fellebbezés – Az Európai Unió intézményeinek dokumentumaihoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – A 4. cikk (2) bekezdésének első franciabekezdése – A hozzáféréshez való jog alóli kivétel – Kereskedelmi érdekek védelme – A »Horizont 2020« kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) – Az *»iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System«* kutatási projektre vonatkozó dokumentumok – Az Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökség (REA) bizonyos információkhoz való hozzáférést megtagadó határozata – Nyomós közérdek”

A C-135/22. P. sz. ügyben,

Patrick Breyer (lakóhelye: Kiel [Németország], képviseli: J. Breyer Rechtsanwalt)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2022. február 25-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökség (REA)** (képviselik: V. Canetti és S. Payan-Lagrou, meghatalmazotti minőségben, segítőik: R. van der Hout és C. Wagner Rechtsanwälte)

alperes az elsőfokú eljárásban,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Erlbacher, A.-C. Simon és A. Spina, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: D. Gratsias tanácselnök, M. Ilešič és I. Jarukaitis (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével Patrick Breyer az Európai Unió Törvényszéke 2021. december 15-i Breyer kontra REA ítéletének (T-158/19, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2021:902) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék részben elutasította az Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökség (REA) 2019. január 17-i [ARES (2019) 266593], a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) (a továbbiakban: Horizont 2020 program) keretében létrehozott „*iBorderCtrl: Intelgent Portable Control System*” projektre (a továbbiakban: *iBorderCtrl* projekt) vonatkozó bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

Az 1049/2001/EK rendelet

2 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának elveit, feltételeit és korlátait.

3 E rendelet (2) preambulumbekezdése így fogalmaz:

„A nyitottság [helyesen: átláthatóság] lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. A nyitottság [helyesen: átláthatóság] hozzájárul a demokrácia elvei és az alapvető jogok tiszteletben tartásának erősítéséhez, ahogyan azt [helyesen: azokat] az EU-Szerződés 6. cikke és az Európai Unió alapjogi chartája [a továbbiakban: Charta] megállapítja.”

4 Az említett rendelet 2. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy bármely európai uniós polgár jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az ugyanezen rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátozások szerint.

5 Az 1049/2001 rendelet „Kivételek” című 4. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

[…]

kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik”.

6 E rendelet 6. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a] kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet”.

Az 58/2003 rendelet

7 A közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtó hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról szóló, 2002. december 19-i 58/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 235. o.) 23. cikke (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó hivatalokra a [z 1049/2001 rendelet] vonatkozik a birtokában [helyesen: birtokukban] lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem esetén”.

Az 1290/2013 rendelet

8 A „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) részvételi és terjesztési szabályainak megállapításáról, valamint az 1906/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1290/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2013. L 347., 81. o.) a Horizont Európa kutatási és innovációs keretprogram létrehozásáról, valamint részvételi és terjesztési szabályainak megállapításáról, továbbá az 1290/2013/EU és az 1291/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. április 28-i (EU) 2021/695 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2021. L 170., 1. o.) 2021. január 1-jei hatállyal, azaz a vitatott határozat elfogadását követően helyezte hatályon kívül. Következésképpen ezen első rendelet mindenesetre továbbra is alkalmazandó a jelen ügyben.

9 Az 1290/2013 rendelet 3. cikke ekként rendelkezett:

„A végrehajtó megállapodásokban, határozatokban és szerződésekben megállapított feltételek betartása mellett, a minősített adatok védelmére és az azokhoz való hozzáférésre vonatkozó uniós jogszabályok kellő figyelembevételével bizalmasan kell kezelni a cselekvések keretében bizalmasan közölt adatokat, ismereteket és információkat.”

10 E rendelet 4. cikkének (1) bekezdése így rendelkezett:

„A 3. cikk sérelme nélkül a[z Európai] Bizottság kérésre az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei, valamint bármely tagállam vagy társult ország rendelkezésére bocsát bármely birtokában lévő hasznos információt a résztvevők által olyan cselekvés keretében létrehozott eredményekkel kapcsolatban, amely uniós finanszírozásban részesült, amennyiben mindkét következő feltétel teljesül:

a) a kérdéses információk a közpolitika szempontjából lényegesek;

b) a résztvevők nem adtak alapos és elegendő indokot a kérdéses információk visszatartására.

[…]”

11 Az említett rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„(2) A szellemi tulajdon oltalmával, a biztonsági szabályokkal és a jogos érdekekkel kapcsolatos esetleges korlátozásokra is figyelemmel minden résztvevő köteles a tulajdonában lévő eredményeket a megfelelő módokon mihamarabb terjeszteni. A támogatási megállapodás határidőket tűzhet ki erre vonatkozóan.

Az esetleges további terjesztési kötelezettségeket a támogatási megállapodásban kell meghatározni és a munkaprogramban vagy a munkatervben is fel kell tüntetni.

Az eredmények tudományos publikációk formájában történő terjesztés esetében a szabad hozzáférést a támogatási megállapodásban megállapított feltételekkel kell lehetővé tenni. […]

A kutatási adatok terjesztését illetően a támogatási megállapodás a kutatási adatokhoz való nyílt hozzáféréssel és az adatok megőrzésével összefüggésben – különösen az []Európai Kutatási Tanács (EKT)] felderítő kutatásának hatáskörébe tartozó és a jövőbeli és kialakulóban lévő technológiákat érintő felderítő kutatás esetében és más megfelelő területeken és a résztvevők jogos érdekeit, valamint az adatvédelmi szabályokból, a biztonsági szabályokból vagy a szellemi tulajdonjogok védelméből fakadó korlátozásokat figyelembe véve – meghatározhatja az eredményekhez való szabad hozzáférés lehetővé tételére vonatkozó feltételeket. Ebben az esetben a munkaprogram, illetve munkaterv kitér arra, hogy kötelező-e a kutatási adatok szabad hozzáférés biztosítása révén történő terjesztése.

A terjesztésre irányuló minden egyes tevékenységről előzetesen értesíteni kell a többi résztvevőt. Az értesítést követően bármely résztvevő kifogással élhet, ha igazolja, hogy az eredményeihez vagy a meglévő információihoz és jogaihoz fűződő jogos érdekei a tervezett terjesztési tevékenység következtében jelentés mértékű kárt szenvednének. Ilyenkor csak akkor kerülhet sor a terjesztési tevékenységre, ha e jogos érdekek védelme érdekében megfelelő lépések történtek. A vissza nem térítendő támogatásról szóló megállapodásban erre vonatkozóan határidőket kell megállapítani.

(3) A Bizottság vagy az érintett finanszírozó szerv által végzendő nyomon követés és terjesztés céljára a résztvevők kötelesek a támogatási megállapodásban megállapított feltételekkel összhangban a hasznosítási és terjesztési tevékenységeikre vonatkozó minden szükséges információt és dokumentumot rendelkezésre bocsátani. Ezen információkat – az azt rendelkezésre bocsátó résztvevő jogos érdekeitől függően – nyilvánosságra kell hozni. A támogatási megállapodás többek között határidőket is megállapíthat e tájékoztatási kötelezettségre vonatkozóan.”

A jogvita előzményei

12 A jogvita előzményeit és a vitatott határozat tartalmát a megtámadott ítélet 1–8. pontja mutatja be. A jelen eljárás céljából azokat a következőképpen lehet összefoglalni.

13 2016. április 19-én a REA a „Horizont 2020” program keretében megkötötte a 700626. sz. támogatási szerződést (a továbbiakban: támogatási szerződés) egy konzorcium tagjaival az *iBorderCtrl* projekt 2016. szeptember 1-jétől számított 36 hónapos időszakra történő finanszírozása céljából.

14 E projekt célja az Unió külső határain végzett ellenőrzések hatékonyságának növelését célzó új technológiák tesztelése volt, biztosítva az utasok gyorsabb kezelését és a jogellenes tevékenységek gyorsabb felderítését.

15 2018. november 5-én a fellebbező az 1049/2001 rendelet alapján mind a projekt engedélyezésére, mind annak lefolyására vonatkozó több dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtott be az Európai Bizottsághoz. E kérelmet november 7-én továbbították a REA-nak.

16 2018. november 23-án a REA arról tájékoztatta a fellebbezőt, hogy az egyik kért dokumentum tekintetében – a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumok egyike tekintetében – teljes egészében, egy másik kért dokumentum tekintetében pedig részben helyt ad a hozzáférés iránti kérelmének. Azt is közölte vele, hogy a projekt során készített többi dokumentumot illetően elutasítja a hozzáférés iránti kérelmét, egyrészt a személyiség és a magánszemély becsületének védelméhez fűződő kivétel alapján, amennyiben e dokumentumok némelyike a projektben részt vevő természetes személyek személyes adatait tartalmazza, másrészt pedig a konzorcium tagjai kereskedelmi érdekeinek az e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése értelmében vett védelme alapján.

17 2018. november 26-án a fellebbező hozzáférés iránti megerősítő kérelmet nyújtott be, elfogadva, hogy kitakarják a projektben részt vevő természetes személyek nevét.

18 A vitatott határozattal a REA részleges hozzáférést biztosított bizonyos kért dokumentumokhoz, az ezt meghaladó részében pedig elutasította a hozzáférés iránti kérelmét.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

19 A Törvényszék Hivatalához 2019. március 15-én benyújtott keresetlevelével P. Breyer a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő, amelyben azt rótta fel a REA-nak, hogy egyrészt az *iBorderCtrl* projekt engedélyezésére vonatkozó dokumentumokat illetően nem határozott a hozzáférés iránti kérelméről, másrészt pedig az e projekt lefolyására vonatkozó dokumentumokat illetően csak részleges hozzáférést biztosított számára az első dokumentumsorozathoz, és a konzorcium tagjai kereskedelmi érdekeinek védelmére hivatkozva megtagadta tőle a második dokumentumsorozathoz való hozzáférést.

20 E kereset alátámasztása érdekében a fellebbező két jogalapra hivatkozott, amelyek közül csak az első releváns a jelen fellebbezés vizsgálata szempontjából.

21 E jogalap, amellyel a fellebbező azt rótta fel, hogy a REA megtagadta a hozzáférést, vagy csak részleges hozzáférést biztosított a projekt lefolyására vonatkozó dokumentumokhoz, két részből állt, amelyek közül az első a kereskedelmi érdekeknek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése értelmében vett védelme megsértésének hiányán, a második pedig a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeknek az e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata alapján történő fennállásán alapul.

22 A megtámadott ítélettel a Törvényszék részben megsemmisítette a vitatott határozatot, P. Breyer keresetét ezt meghaladó részében pedig elutasította.

A Bíróság előtti eljárás és a fellebbezők kérelmei

23 A Bíróság elnöke 2022. július 4-i határozatával megengedte, hogy a Bizottság a REA kérelmeinek a támogatása végett beavatkozzon.

24 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a vitatott határozatot;

– a REA-t kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

25 A Bizottság által támogatott REA azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– P. Breyert kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

26 Fellebbezésének alátámasztásául a fellebbező egyetlen jogalapra hivatkozik, amely lényegében azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a fennálló érdekek mérlegelése során, amikor tévesen megtagadta az *iBorderCtrl* projekt végrehajtására vonatkozó dokumentumokhoz való teljeskörű hozzáférést, noha az információhoz való hozzáféréshez fűződő közérdek elsőbbséget élvez az e projekt résztvevőinek kereskedelmi érdekeivel szemben.

27 A REA vitatja az egész fellebbezés elfogadhatóságát.

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

28 A REA mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy mivel a Törvényszék a megtámadott ítélettel részben helyt adott a fellebbező kérelmeinek, a fellebbezőnek nem származhat előnye ezen ítélet egészének hatályon kívül helyezéséből.

29 A REA ezt követően kifejti, hogy a fellebbező állításai nem a megtámadott ítélet indokolására, hanem a fellebbezés tágabb politikai összefüggéseire vonatkoznak, általános megfontolásokon alapulnak, és nem jelölik meg egyértelműen a Törvényszék által elkövetett téves jogalkalmazásokat. Álláspontja szerint a fellebbező a Törvényszék előtt már felhozott, többségükben tárgyi jellegű érvek megismétlésére szorítkozik, ráadásul a Törvényszék által meg nem állapított ténybeli szempontokra hivatkozva, és anélkül, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdése d) pontjának és 169. cikke (2) bekezdésének megfelelően pontosan ismertetné a felhozott jogalapokat és a jogi érveket.

30 A REA végül azt állítja, hogy a fellebbezés tárgya jogellenesen bővült, mivel a fellebbező a megtámadott ítélet 181–205. pontjának kifogásolására szorítkozott, anélkül hogy ismertette volna azokat a jogalapokat és jogi érveket, amelyekre ezen ítélet többi részével szemben hivatkozni kívánt.

31 A fellebbező ezzel szemben azt állítja, hogy nem vitatja a megtámadott ítéletet azon részében, amelyben az helyt adott a keresetének, hogy fellebbezése ismerteti a Törvényszék által elkövetett hibákat, és az nem csak az első fokon hivatkozott érvek megismétlésére szorítkozik, és hogy a fennálló érdekek helyes mérlegelése nem ténykérdés, hanem jogkérdés, amely a Bíróság felülvizsgálatának tárgyát képezheti.

A Bíróság álláspontja

32 Először is meg kell állapítani, hogy a fellebbező, noha eredetileg a megtámadott ítélet teljes hatályon kívül helyezését kérte, a Bizottság beavatkozási beadványára vonatkozó észrevételeinek 2. pontjában pontosította, hogy ezen ítélet hatályon kívül helyezését csak annyiban kéri, amennyiben az nem adott helyt a keresetének.

33 Egyébiránt a Bíróság alapokmánya 56. cikkének második bekezdéséből az következik, hogy fellebbezéssel csak az a fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították.

34 Mivel a fellebbező részben pervesztes lett, a megtámadott ítélet azon része ellen benyújtott fellebbezése, amely részben elutasítja a vitatott határozattal szembeni keresetét, ennyiben elfogadható.

35 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint az eljárási szabályzat 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából és 169. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt pontjait, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, ellenkező esetben a fellebbezés vagy az érintett jogalap elfogadhatatlannak minősül (lásd ebben az értelemben: 2021. november 23-i Hamász kontra Tanács ítélet, C-122/19 P, nem tették közzé, EU:C:2021:950, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Így az e rendelkezésekből eredő indokolási követelménynek nem tesz eleget az a fellebbezés, amely a Törvényszék előtt ismertetett jogalapoknak és érveknek az ismétlésére vagy szó szerinti átvételére szorítkozik (2020. december 17-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-475/19 P és C-688/19 P, EU:C:2020:1036, 33. pont).

37 Ugyanakkor, ha a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem tudná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre alapítani, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (2015. december 3-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-280/14 P, EU:C:2015:792, 43. pont; 2022. november 10-i Bizottság kontra Valencia Club de Fútbol ítélet, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 E tekintetben meg kell állapítani, hogy fellebbezésével, amely pontosan megjelöli a megtámadott ítélet kifogásolt elemeit, a fellebbező nem egyszerűen a Törvényszékhez benyújtott kereset újbóli vizsgálatát kívánja elérni, hanem az ezen ítélet meghatározott pontjaiban szereplő indokokat

vitatja, és annak bizonyítására irányuló jogi érveket fogalmaz meg, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a hozzáférhetővé tétel iránti kérelem alátámasztása érdekében hivatkozott közérdekek minősítését és a fennálló érdekek mérlegelését illetően.

39 Márpedig nem vitatott, hogy valamely tény vagy aktus Törvényszék általi jogi minősítése olyan jogkérdés, amely előterjeszthető a fellebbezési eljárásban (2022. május 12-i Klein kontra Bizottság ítélet, C-430/20 P, EU:C:2022:377, 41. pont). A jelen ügyben ez a helyzet azt a kérdést illetően, hogy a fellebbező által hivatkozott érdekeket az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdeknek kell-e tekinteni.

40 Harmadszor, el kell utasítani a REA-nak a fellebbezés azon okból való elfogadhatatlanságára alapított érvelését, hogy annak tárgyát szabálytalanul terjesztették ki. Amint az a jelen ítélet 32. pontjában kiemelésre került, a fellebbező beadványainak utolsó állapotában csak annyiban kéri a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, amennyiben az részben elutasította a keresetét. Egyébiránt az a körülmény, hogy a fellebbező a megtámadott ítéletnek csak bizonyos pontjait vitatja, nem képezheti fellebbezése vagy jogalapja elfogadhatatlanságának okát.

41 A fellebbezés tehát elfogadható.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

42 A fellebbező egyetlen jogalapja, amellyel arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy megtagadta tőle az *iBorderCtrl* projekt végrehajtására vonatkozó dokumentumokhoz való teljeskörű hozzáférést, holott az azok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek állt fenn, megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdését, két részből áll.

43 Először is, a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy ő nem bizonyította az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdek fennállását, noha különböző olyan érdekekre hivatkozott, amelyek szerinte megfelelnek e minősítésnek.

44 Először is a fellebbező kifejti, hogy olyan nyomós közérdek áll fenn, amely igazolja a teljes egészében közforrásokból finanszírozott projektekre vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést.

45 Az ahhoz fűződő közérdek, hogy meg lehessen vitatni egy olyan invazív és vitatható projekt közfinanszírozásának lehetőségét, mint amilyen az *iBorderCrtl* projekt, annál is inkább jelentős, mert az állami finanszírozás más, kevésbé vitatott kutatási projektekre is fordítható lenne.

46 Másodszor, a fellebbező azt állítja, hogy közérdek fűződik az *iBorderCtrl* projekt keretében alkalmazott technológia tudományos alapjának és megbízhatóságának vizsgálatához, amely projekt az Unióba való belépésük előtt feltett kérdésekre válaszoló utasok mikro-arckifejezéseinek elemzése révén feltételezhetően lehetővé teszi a hazugság automatikus észlelését.

47 A fellebbező harmadszor arra hivatkozik, hogy nyomós közérdek fűződik ahhoz a hatáshoz, amelyet az *iBorderCtrl* projekt keretében használt technológiák gyakorolhatnak az alapvető jogokra.

48 Az átláthatóságra azért van szükség, mert ezek a technológiák tesztek és kísérletek végzését igénylik, biometrikus adatok használatával járnak, és hátrányos megkülönböztetést okozhatnak, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek tekintetében.

49 Ezenkívül a fellebbező szerint az *iBorderCtrl* projekt kísérleti jellege – a klinikai vizsgálatokhoz hasonlóan – azzal jár együtt, hogy a nyilvánosságot már a kutatási szakaszban tájékoztatni kell annak érdekében, hogy nyilvános vita alakulhasson ki az alkalmazott technológiák relevanciájáról, és hogy az etikai és az alapvető jogok védelmével kapcsolatos kérdéseket meg lehessen vizsgálni.

50 Negyedszer, a fellebbező azt állítja, hogy a projekt dokumentumainak hozzáférhetővé tételéhez nyomós tudományos, média-, politikai és demokratikus érdek fűződik.

51 A „tudomány egyetemességének elvével” összhangban tudományos érdek fűződik valamennyi kutatási eredmény hozzáférhetővé tételéhez annak érdekében, hogy azokat meg lehessen vitatni és bírálni, annál is inkább, mivel tudományos vita áll fenn arról, hogy a hazugság vizuális kimutatására szolgáló, igen vitatott technológia bizonyító erejű eredményeket hoz-e.

52 Az, hogy több tanulmány is született e technológiákra vonatkozóan, egyszerre bizonyítja tehát az e technológiák által a tudományos környezetben kiváltott nagy fokú érdeklődést, valamint eredményeik csekély bizonyító erejét. Az *iBorderCtrl* projektről szóló jelentések nagy száma az ilyen típusú projektek iránti erős médiaérdeklődést mutatja, míg az Európai Parlament munkái a projekt által keltett politikai érdeklődést bizonyítják.

53 Egyébiránt az eredetileg határellenőrzésre szánt technológia más területeken is alkalmazható lehet a személyek kivizsgálása és nyilatkozataik ellenőrzése érdekében. Demokratikus és politikai érdek fűződik tehát annak meghatározásához, hogy kívánatos-e a jelenleg tiltott tömegellenőrzési technológiák alkalmazása, és azok számára jogalapot kell-e biztosítani.

54 A fellebbező egyébiránt rámutat, hogy az *iBorderCtrl* projektre vonatkozó számos információt már hozzáférhetővé tettek, beleértve a projekt résztvevőit is. Álláspontja szerint nem felel meg a közérdeknek, ha szelektív információkat ily módon, anélkül terjesztenek, hogy egy független harmadik személy objektív vizsgálatokat végezhetne.

55 E körülmények között a fellebbező úgy véli, hogy a fennálló érdekek mérlegelése során a konzorcium tagjainak kereskedelmi érdekei „nem különösen súlyosak”, és háttérbe kell szorulniuk az átláthatósághoz fűződő közérdekhez képest.

56 A közérdek különösen az üzleti titkokhoz csekély mértékben kapcsolódó dokumentumok – mint például a technológia etikai és jogi értékelései, a nyilvános kommunikációs tervek, a minőségirányítási jelentés vagy a kutatási projekt engedélyezésére vonatkozó dokumentumok – tekintetében különösen hangsúlyos.

57 Másodszor a fellebbező előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 194–200. pontjában megállapította, hogy az 1290/2013 rendelet és a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az

1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 104. o.) rendelkezései, valamint a támogatási szerződés rendelkezései elegendőek ezen érdek kielégítéséhez, mivel a projekt résztvevői kötelesek annak eredményeit terjeszteni, többek között szabadon hozzáférhető tudományos publikációk útján, hogy a REA kommunikációs és reklámtevékenységet végez, amelyek tekintetében használhatók a jelentések összefoglalói, hogy az uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint a tagállamok jogosultak az információkhoz való hozzáférésre, hogy e projekt fejlesztésének jogszerűségét ellenőrizték, végül pedig, hogy az említett projekt etikai és jogi értékelését független etikai tanácsadónak vetették alá.

58 A fellebbező először is arra hivatkozik, hogy a szóban forgó kutatási projekt résztvevőit terhelő közzétételi kötelezettség nem felel meg az információkhoz való hozzáféréshez fűződő közérdeknek, mivel az e projekttel kapcsolatos valamennyi dokumentumot közzé kell tenni, beleértve a kutatás állására, valamint az alkalmazott anyagokra és módszerekre vonatkozó dokumentumokat is, és e kötelezettség nem terjed ki a védelemre érdemesnek tekintett kereskedelmi információkra.

59 A fellebbező szerint a nyilvánosságnak – amely e projektet finanszírozza – már a kutatási és fejlesztési szakaszban kellő időben hozzá kell férnie minden információhoz. Ez a megközelítés egyébként megfelel a Bizottságnak a „Horizont 2020” program keretében finanszírozott projektekhez kapcsolódó tudományos cikkekkel kapcsolatos gyakorlatának és az 1290/2013 rendelet rendszerének, amely rendelet 43. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy e program minden résztvevője a lehető leghamarabb, megfelelő eszközökkel terjeszti a tulajdonát képező eredményeket. A fellebbező ezzel kapcsolatban azt is megjegyzi, hogy az 1049/2001 rendelet nem ír elő kivételt az információhoz való hozzáférés joga alól a folyamatban lévő kutatási és fejlesztési projektek esetében, és hogy a résztvevők kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos követelmények a projekt során nem nagyobbak, mint a projekt befejezését követően.

60 Ezzel a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az *iBorderCtrl* projekt résztvevői titokban tarthatnak minden olyan információt, amely kifejezetten a rendszerre vonatkozik, ideértve az annak jogszerűségére és etikai elfogadhatóságára, valamint az azzal járó valamennyi kockázatra és hátrányra vonatkozó információkat is.

61 Ezt követően a fellebbező azt állítja, hogy a REA kommunikációs és reklámtevékenységei sem felelnek meg az információkhoz való hozzáféréshez fűződő közérdeknek, mivel ezen ügynökség köteles tiszteletben tartani az üzleti szempontból érzékeny információk bizalmas jellegét, és az általa közzétett, gyakran „nyilvános” jellegű információk nem teszik lehetővé a független vagy kritikus vitát.

62 Végül a fellebbező úgy véli, hogy az uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint a tagállamok információhoz való hozzáféréshez való joga nem felel meg a nyilvánosság tájékoztatáshoz fűződő érdekének, mivel nem az információhoz való nyilvános hozzáférésről van szó.

63 A Bizottság által támogatott REA úgy véli egyrészt, hogy a Törvényszék megfelelően megállapította és indokolta, hogy a fellebbező nem bizonyította a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállását, másrészt pedig, hogy a fellebbezőnek nem sikerült azonosítania azokat a Törvényszék által állítólagosan elkövetett téves jogalkalmazásokat, amelyek megkérdőjelezhetik a megtámadott ítéletet.

A Bíróság álláspontja

64 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a fellebbező csak annyiban vitatja a megtámadott ítéletet, amennyiben az megtagadta az olyan dokumentumok vagy dokumentumrészek hozzáférhetővé tételének igazolására alkalmas nyomós közérdek fennállásának elismerését, amelyek tekintetében a REA megállapította, hogy azok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivételi rendszer hatálya alá tartoznak.

65 A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 117., 135., 146., 152., 164., 172. és 178. pontjában foglalt azon értékeléseit, amelyek szerint a REA nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy bizonyos dokumentumokban vagy dokumentumrészekben szereplő információk hozzáférhetővé tétele sértheti a konzorcium tagjainak kereskedelmi érdekeit, nem vitatják a jelen fellebbezés keretében, amelynek egyetlen jogalapját meg kell vizsgálni.

66 Amint azt az 58/2003 rendelet 23. cikke kifejezetten előírja, az olyan végrehajtó hivataloknak, mint amilyen a REA is, tiszteletben kell tartaniuk az 1049/2001 rendeletben rögzített szabályokat.

67 Az 1049/2001 rendelet az (1) preambulumbekezdésének megfelelően az uniós jogalkotónak az EUSZ 1. cikk második albekezdésében kifejezett szándékának kereteibe illeszkedik, amely rendelkezés új szakaszt kíván jelenteni az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg (2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

68 Ezen alapvető uniós célkitűzést tükrözi egyfelől az EUMSZ 15. cikk (1) bekezdése is, amely többek között előírja, hogy az Unió intézményei, szervei és hivatalai munkájuk során a nyitottság elvének lehető legnagyobb mértékű tiszteletben tartásával járnak el, amely elvet megerősít az EUSZ 10. cikk (3) bekezdése és az EUMSZ 298. cikk (1) bekezdése is, valamint másfelől alátámasztja az, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés jogát biztosítja az Európai Unió Alapjogi Chartájának 42. cikke (2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

69 Az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az átláthatóság biztosítja a polgárok irányában az uniós intézmények nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. A különböző álláspontok nyílt megvitatását lehetővé téve hozzájárul ezenkívül az európai polgárok bizalmának növeléséhez (2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

70 Ennek érdekében e rendelet 1. cikke előírja, hogy e rendelet célja, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az uniós intézmények dokumentumaihoz a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló bizonyos korlátozások mellett, amelyeket – mivel eltérnek az e cikk által megfogalmazott elvtől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 76.-78. pont).

71 A hozzáférési jog alóli kivételek között szerepel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében foglalt kivétel, amelynek értelmében „[a]z [uniós] intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel hátrányosan befolyásolná […] természetes vagy jogi személy kereskedelmi [érdekeinek védelmét], beleértve a szellemi tulajdont is […] kivéve, ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik”.

72 Az ezen 4. cikkben előírt kivételrendszer tehát az adott helyzetben egymással szemben álló érdekek – azaz egyrészről azon érdekek, amelyeknek kedvezne az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele, másrészről pedig az e hozzáférhetővé tétellel esetlegesen fenyegetett érdekek – összevetésén alapul, így a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozóan hozott határozat attól a kérdéstől függ, hogy az adott ügyben mely érdeknek kell elsőbbséget élveznie (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42. pont; 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 63. pont.

73 A jelen ügyben meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék nem alkalmazta-e tévesen a jogot, amikor ezen összevetést elvégezte, és megtagadta, hogy a fellebbező által hivatkozott érdekeket a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeknek minősítse.

74 E tekintetben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék helytállóan mondta ki a megtámadott ítélet 187. pontjában, hogy a nyomós közérdekre hivatkozó személyre hárul az a követelmény, hogy konkrétan hivatkozzon az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló körülményekre (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94. pont).

75 A Törvényszék ugyancsak helyesen emlékeztetett arra a megtámadott ítélet 188. pontjában, hogy a valamely dokumentum hozzáférhetővé tételének igazolására alkalmas nyomós közérdeknek nem kell szükségszerűen különböznie az 1049/2001 rendeletet átható elvektől, mindazonáltal ennyire általános megfontolások alapján nem lehet megállapítani, hogy az adott helyzetben az átláthatóság elve olyan különös nyomatékkal bír, amely megelőzheti a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokat (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92. és 93. pont; 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 92. és 93. pont; 2016. július 14-i Sea Handling kontra Bizottság ítélet, C-271/15 P, EU:C:2016:557, 95. pont).

76 Először is meg kell állapítani, hogy a fellebbezés jogalapja részben az állami finanszírozásban részesülő projektekre vonatkozó valamennyi információ közzétételének szükségességére, valamint a „tudomány egyetemességének elve” alapján a technológiai kutatás eredményeinek közzétételéhez fűződő tudományos érdekre vonatkozó általános megfontolásokon alapul.

77 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az a körülmény, hogy valamely kutatási projekt uniós forrásokból finanszírozásban részesül, és célja egy új technológia fejlesztése, főszabály szerint alkalmas arra, hogy bizonyítsa a nyilvánosságnak az e projektre vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáféréshez fűződő valós érdekének fennállását. Mindazonáltal, amint arra a jelen ítélet 75. pontja emlékeztet, az ilyen általános jellegű indok kifejtése nem elegendő annak megállapításához, hogy ezen érdeknek szükségszerűen elsőbbséget kell élveznie az e dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokkal szemben.

78 Másodszor meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem tagadta az *iBorderCtrl* projektre vonatkozó információk terjesztéséhez fűződő tudományos, média- és általános közérdek fennállását, de a megtámadott ítélet 193., 197. és 200. pontjában kimondta, hogy ezt az érdeket az 1290/2013 rendeletben és a támogatási szerződésben előírt, az eredmények terjesztésére vonatkozó rendszer kielégíti.

79 A Törvényszék egyrészt a megtámadott ítélet 194. és 195. pontjában a projekt résztvevőit terhelő, az eredmények közzétételére vonatkozó kötelezettségekre, másrészt pedig ezen ítélet 196. pontjában az uniós intézményeknek és a tagállamoknak a projekt eredményeire vonatkozó információkhoz való hozzáférési jogára támaszkodott.

80 A projekt résztvevőit terhelő kötelezettségeket illetően a Törvényszék mindenekelőtt megjegyezte, hogy az 1290/2013 rendelet 43. cikkének (2) bekezdése és a támogatási szerződés 29.1. cikke előírja e résztvevők azon kötelezettségét, hogy a projekt eredményeit megfelelő módokon, így tudományos publikációk útján terjesszék, többek között a szellemi tulajdon oltalmával, a biztonsági szabályokkal és a jogos érdekekkel kapcsolatos esetleges korlátozásokra is figyelemmel.

81 A Törvényszék ezenkívül megállapította, hogy a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó, az említett résztvevőkre háruló kötelezettség terjedelmét a támogatási szerződés pontosítja. A Törvényszék e szerződés 29.2. cikkére hivatkozott, amely úgy rendelkezett, hogy biztosítani kell a szakértők által értékelt eredmények tudományos publikációihoz való szabad hozzáférést, valamint az említett szerződés 38.2.1. cikkére, amelyben az áll, hogy a REA az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartása mellett kommunikációs és reklámtevékenységéhez felhasználhatja a cselekvésre vonatkozó információkat, többek között a közzétételre szánt összefoglalókat és a nyilvánosság számára szánt szolgáltatásokat. A Törvényszék hivatkozott továbbá a támogatási szerződés 20.3. cikke a) pontjának iii. alpontjára és 20.4. cikke a) pontjára, amelyeknek megfelelően a résztvevőknek az időszakos műszaki és pénzügyi jelentésekkel együtt be kell nyújtaniuk a REA-hoz az összefoglalókat, amelyek többek között a REA általi közzétételre szánt eredményekről és terjesztésükről szóló összegzéseket tartalmazzák.

82 A projekt eredményeire vonatkozó információkhoz való hozzáférés jogát illetően a Törvényszék rámutatott egyrészt arra, hogy az 1290/2013 rendelet 4. cikke és a támogatási szerződés 36.1. cikke az ott meghatározott feltételek mellett előírja az uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint a tagállamok uniós finanszírozásban részesülő résztvevő eredményeire vonatkozó információkhoz való hozzáférését, másrészt e rendelet 49. cikke ugyanezen uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint a tagállamok számára biztosította azt a jogot, hogy az uniós politikák vagy programok kidolgozása, végrehajtása és nyomon követése céljából hozzáférjenek ezekhez az eredményekhez.

83 Ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező által a hozzáférhetővé tétel iránti kérelmének alátámasztása érdekében hivatkozott közérdekeket kielégítette az 1290/2013 rendeletben és a támogatási szerződésben előírt, az eredmények terjesztésére vonatkozó rendszer.

84 Amint arra a jelen ítélet 79. pontja emlékeztet, a Törvényszék mindenekelőtt a projekt résztvevőit terhelő, az eredmények közzétételére vonatkozó kötelezettségekre támaszkodott.

85 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a fellebbező állításával ellentétben a Törvényszék nem állapította meg, hogy a kifejezetten az *iBorderCtrl* projektre vonatkozó valamennyi információ – ideértve a jogszerűségére és etikai elfogadhatóságára vonatkozó információkat is – titokban tartható.

86 A megtámadott ítélet 194. pontjára tekintettel úgy tűnik, hogy a Törvényszék mindössze azt állapította meg, hogy a projekt résztvevőit terhelő, a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó, az 1290/2013 rendelet 43. cikkének (2) bekezdésében és a támogatási szerződés 29.1. cikkében előírt kötelezettség korlátját jelenti a szellemi tulajdon oltalma, a biztonsági szabályok vagy a jogos érdekek védelme.

87 Ami közelebbről a projekt etikai és jogi vonatkozásaival kapcsolatos dokumentumokat illeti, a megtámadott ítélet 113–118. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék a vitatott határozatot csak azon dokumentumok tekintetében hagyta jóvá, amelyek a konzorcium tagjai által az *iBorderCtrl* projekt keretében konkrétan kifejlesztett eszközökre és technológiákra vonatkozó információkat tartalmaztak. Ezzel szemben a Törvényszék megsemmisítette ezt a határozatot abban a részében, amelyben az megtagadta az olyan innovatív technológiai eszközöket alkalmazó rendszerek általános etikai és jogi értékelésére vonatkozó információkhoz való hozzáférést, mint például a hazugság automatizált kimutatása.

88 Ami a fellebbező azon érvét illeti, amely szerint a Törvényszék által a megtámadott ítéletben kidolgozott kritériumok azt eredményezik, hogy a projekt eredményeire vonatkozó számos dokumentum – köztük különösen a kísérleti vizsgálatok eredményeire vonatkozó dokumentumok – titkos, ez a Törvényszéknek a hozzáférhetővé tétel iránti kérelem tárgyát és ennélfogva a vitatott határozat tárgyát képező dokumentumoktól eltérő dokumentumokra vonatkozó megállapításainak indokolatlan kivetítésén alapul.

89 Másodszor, nem fogadható el a fellebbező azon érvelése sem, amely szerint a projekt résztvevőit terhelő közzétételi kötelezettség nem felel meg a közérdeknek, mivel e kötelezettség nem teszi lehetővé a védelemre érdemesnek tekintett kereskedelmi információk közzétételét. Ezen érvelés elfogadása azt feltételezné ugyanis, hogy a kérelem alátámasztása érdekében hivatkozott közérdekek elsőbbséget élveznek azokkal az érdekekkel szemben, amelyek a hozzáférhetővé tétel megtagadását igazolták, miközben – amint arra a jelen ítélet 74. pontja emlékeztet – azt annak kell bizonyítania, aki nyomós közérdek fennállására hivatkozik.

90 Harmadszor, a fellebbező által a korábbi „hasonló” kutatási és fejlesztési projektekkel való összehasonlítás, amelyek megerősítik, hogy az ilyen projektek résztvevőinek publikációi nem teszik lehetővé a nyilvános vitát, általános megfontoláson alapul, amely más projektekre vonatkozik, és nem alkalmas annak bizonyítására, hogy konkrétan az *iBorderCtrl* projektet illetően az 1290/2013 rendelet és a támogatási szerződés alapján közölt információk az átláthatóság követelményére tekintettel elégtelenek.

91 Negyedszer, a fellebbező nem bizonyítja, hogy mennyiben tartalmaz téves jogalkalmazást a Törvényszék azon elemzése, amely szerint a fejlesztés alatt álló *iBorderCtrl* projekt különböző vonatkozásairól az e rendelet és e szerződés alapján közzétett eredmények alapján tájékoztatáson alapuló nyilvános vitát lehet folytatni.

92 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletből nem következik, hogy a Törvényszék úgy ítélte volna meg, hogy az 1049/2001 rendelet a folyamatban lévő kutatási és fejlesztési projektek tekintetében általános kivételt ír elő az információhoz való hozzáférés joga alól.

93 Ezt követően meg kell állapítani, hogy érvelésében a fellebbező lényegében az állami forrásokból finanszírozott technológiai kutatási projektek valamennyi szakaszára vonatkozó minden információ megismeréséhez fűződő olyan, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett, nyomós közérdek fennállására hivatkozik, amely szisztematikusan elsőbbséget élvez az e projektben részt vevő vállalkozások kereskedelmi érdekeivel szemben. Ezen érvelésnek csak azon vélelem fennállása esetén lehet helyt adni, amely szerint az ilyen információkat úgy kell tekinteni, mint amelyekhez nyomós közérdek fűződik. Ilyen vélelem hiányában, amint arra a jelen ítélet 74. és 89. pontja emlékeztet, a fellebbezőnek kell konkrétan hivatkoznia az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló körülményekre.

94 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jogalap egyetlen eleme sem alkalmas annak bizonyítására, hogy jogilag téves lenne a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 202. pontjában szereplő azon értékelése, amely szerint a fellebbező nem bizonyította, hogy az átláthatóság elve a jelen ügyben különös nyomatékkal bírt a projektben részt vevő konzorcium tagjai kereskedelmi érdekeinek védelméhez fűződő jogos érdekhez képest.

95 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező által hivatkozott közérdekeknek eleget tehetnek az *iBorderCtrl* projekt eredményeinek közzétételére vonatkozó, az 1290/2013 rendelet 43. cikkének (2) bekezdése és a támogatási szerződés 20.3. cikke a) pontjának iii. alpontja, 20.4. cikkének a) pontja 29.1., 29.2. és 38.2.1. cikke által e projekt résztvevőire hárított kötelezettségek.

96 Ezzel szemben a Törvényszék a megtámadott ítélet 196. pontjában tévesen állapította meg, hogy ezeket az érdekeket az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok számára az 1290/2013 rendelet 4. és 49. cikkében, valamint a támogatási szerződés 36.1. cikkében előírt rendelkezésre bocsátási és hozzáférési jogok biztosítják, miközben egyrészt e jogoknak, másrészt pedig az 1049/2001 rendeletben előírt, dokumentumokhoz való hozzáférés jogának kedvezményezettjei és céljai nem azonosak.

97 Az 1290/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdése értelmében ugyanis a résztvevők által uniós finanszírozásban részesülő cselekvés keretében létrehozott eredményekkel kapcsolatos, a Bizottság birtokában lévő információk rendelkezésre bocsátásának joga az uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint a tagállamok számára van fenntartva. E jog azt teszi számukra lehetővé, hogy kérelemre kizárólag azokhoz az információkhoz férjenek hozzá, amelyek a közpolitika szempontjából relevánsak, és amelyek a közlésüket követően bizalmasak maradnak, kivéve, ha a résztvevők nyilvánosságra hozzák őket. Az 1290/2013 rendelet 49. cikkének (1) bekezdéséből ugyancsak kitűnik, hogy az e rendelkezésben előírt, a résztvevők által uniós finanszírozásban részesülő cselekvés keretében létrehozott eredményekhez való hozzáférés joga az uniós intézmények, szervek és hivatalok számára van fenntartva, kizárólag „az Unió szakpolitikái és programjai kidolgozásának, végrehajtásának és nyomon követésének kellően indokolt céljából.

98 Ezzel szemben az 1049/2001 rendeletben előírt hozzáférési jogot e rendelet 2. cikkének (1) bekezdése bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy számára biztosítja. Ezenkívül az említett rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata értelmében a kérelmező nem köteles megindokolni a hozzáférés iránti kérelmét.

99 Amint arra a fellebbező helyesen hivatkozik, az 1290/2013 rendelet 4. cikkében előírt hozzáférhetővé tételi jog tehát nem felelhet meg a dokumentumokhoz való hozzáférés iránt valamely uniós polgár, illetve valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy által az 1049/2001 rendelet alapján benyújtott kérelem alátámasztása érdekében hivatkozott közérdeknek.

100 Mindazonáltal a Törvényszék által a megtámadott ítélet 196. pontjában kifejtett indokok mellékesek az ugyanezen ítélet 194. és 195. pontjában kifejtett indokokhoz képest, mivel a Törvényszék – amint az a jelen ítélet 84–95. pontjából következik – helyesen vélte úgy, hogy a fellebbező által hivatkozott közérdekeknek eleget tehetnek a kutatási projektek résztvevői számára az 1290/2013 rendelet 43. cikkének (2) bekezdésében és a támogatási szerződés 20.3. cikke a) pontjának iii. alpontjában, 20.4. cikkének a) pontjában, 29.1., 29.2. és 38.2.1. cikkében előírt közzétételi kötelezettségek. Az ilyen, e résztvevőkre közvetlenül rótt kötelezettségek ugyanis lehetővé teszik a kutatások eredményeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalát, függetlenül az ezen információkhoz való hozzáféréshez való joguk gyakorlását követően az Unió vagy a tagállamok által végezhető esetleges terjesztési cselekményektől.

101 Következésképpen a fellebbező által e tekintetben előadott érvet el kell utasítani. A Bíróság megszilárdult ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis fellebbezés keretében a megtámadott ítélet valamely indokolása ellen irányuló jogalap, ha az ítélet rendelkező része más indokok alapján jogilag kellően megalapozott, hatástalan, és azt ennélfogva el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2003. május 8-i T. Port kontra Bizottság ítélet, C-122/01 P, EU:C:2003:259, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. október 6-i Banco Santander kontra Bizottság ítélet, C-52/19 P, EU:C:2021:794, 127. pont).

102 Harmadszor, ami a fellebbező azon érvét illeti, amely szerint nyomós közérdek áll fenn azon sérelemből eredően, amellyel az *iBorderCtrl* projekt az alapvető jogokat esetlegesen érintheti, a Törvényszék elutasította ezt az érvet, és a megtámadott ítélet 198. pontjában megállapította, hogy a „Horizont 2020” program keretében finanszírozott kutatási és innovációs projektekre alkalmazandó releváns rendelkezések arra kötelezik a résztvevőket, hogy tartsák tiszteletben a különösen a Chartában elismert alapvető jogokat és elveket, a Bizottságot pedig arra, hogy biztosítsa e jogok és elvek tiszteletben tartását. A Törvényszék hozzátette, hogy e követelményeket egyébként az a tény is tükrözi, hogy az *iBorderCtrl* projekt jogi és etikai értékelései kifejezetten a projekt fejlesztésének kötelező szakaszaiban szerepelnek, mivel magukat az etikai kérdéseket független etikai tanácsadó felügyeli.

103 A Törvényszék többek között az 1291/2013 rendelet 19. cikkére, az 1290/2013 rendeletnek a (9) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 14. cikkére és a támogatási szerződés 34. cikkére hivatkozott.

104 Ekképpen eljárva a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.

105 Azon körülmény alapján ugyanis, hogy az *iBorderCtrl* projekt résztvevői kötelesek tiszteletben tartani a különösen a Chartában elismert alapvető jogokat és elveket, valamint hogy a Bizottság köteles gondoskodni e jogok és elvek tiszteletben tartásáról, nem vélelmezhető az említett jogok és elvek megsértésének hiánya, és az nem zárhatja ki az e projektre vonatkozó dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez fűződő nyomós közérdek fennállását az alkalmazott technikák által az alapvető jogok védelmére gyakorolt lehetséges hatások miatt.

106 Noha a projekt résztvevőinek az alapvető jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségére és a Bizottság e jogok tiszteletben tartásának biztosítására irányuló kötelezettségére való hivatkozás az uniós jogalkotó által ez utóbbi jogok védelmének tulajdonított jelentőséget tükrözi, nem igazolhatja azt, hogy a harmadik személyeket megfosszák attól a lehetőségtől, hogy hozzáférést kérjenek e dokumentumokhoz, többek között annak ellenőrzése céljából, hogy a projekt résztvevői és az uniós intézmények tiszteletben tartották-e kötelezettségeiket.

107 A megtámadott ítélet 198. pontjában kifejtett indok azonban mellékes jellegű.

108 A Törvényszék ugyanis ezen ítélet 199. pontjában megállapította egyrészt, hogy a fellebbező nem hivatkozott arra, hogy az *iBorderCtrl* projekt keretében végzett kísérleti vizsgálatokban részt vevő személyek alapvető jogait nem tartották tiszteletben, másrészt pedig, hogy az általa hivatkozott közérdek, amely valójában az e projekt keretében kifejlesztett technikákon és technológiákon alapuló rendszerek valós körülmények között történő esetleges jövőbeli kiépítésére vonatkozott, kielégítést nyer az eredményeknek az 1290/2013 rendeletben és a támogatási szerződésben meghatározott feltételek mellett történő terjesztése révén.

109 Márpedig a fellebbező nem hivatkozik az elsőfokú eljárásban felhozott érveinek elferdítésére.

110 Egyébiránt a jelen ítélet 84–95. pontjában kifejtett okokból nem róható fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy mivel az *iBorderCtrl* projekt kizárólag egy fejlesztés alatt álló kutatási projekt, amelynek egyetlen célja a technológiák tesztelése, a fellebbező által hivatkozott közérdeket a projekt eredményeinek az 1290/2013 rendeletben és a támogatási szerződésben meghatározott feltételek mellett történő terjesztése is kielégítheti.

111 Az eddigiek összességéből következik, hogy az első jogalapot mint részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

112 Következésképpen a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

113 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

114 A fellebbezőt, mivel pervesztes lett, az REA kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül az REA részéről felmerült költségek viselésére.

115 Az eljárási szabályzat 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság kötelezi a Bizottságot, mint beavatkozót, a saját költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság Patrick Breyert kötelezi a saját költségein felül az Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökség (REA) részéről felmerült költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Aláírások